



СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Управління Служби безпеки України в Херсонській області

Слідчий відділ

вул. Лютеранська, 1, м. Херсон, 73000 тел. (0552) 42-21-29
www.ssu.gov.ua, e-mail: usbu_hes@ssu.gov.ua Код ЄДРПОУ 20001728

ПОВІДОМЛЕННЯ про підозру

місто Миколаїв

03 серпня 2023 року

Старший слідчий в ОВС слідчого відділу УСБУ в Херсонській області підполковник юстиції Віслоух Андрій Вікторович, розглянувши матеріали досудового розслідування, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 22022230000000126 від 09.05.2022, за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111-2 КК України, встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення особи про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст. ст. 40, 42, 276, 277, 278, 279 КПК України,

ПОВІДОМИВ:

Большота Дмитра Олександровича,
20.07.1964 року народження, громадянина
України, уродженця м. Херсон,
зареєстрованого за адресою: м. Херсон
вул. Димитрова, буд. 11-А, кв. 69

про те, що він підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111-2 КК України, тобто у вчиненні умисних дій, спрямованих на допомогу державі-агресору (пособництво) та окупаційній адміністрації держави-агресора, вчинених громадянином України з метою завдання шкоди Україні шляхом реалізації та підтримки рішень та дій держави-агресора та окупаційної адміністрації держави-агресора, добровільного збору та передачі матеріальних ресурсів представникам держави-агресора та окупаційній адміністрації держави-агресора.

Згідно з Конституцією України Україна є суверенною і незалежною державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою. Перебування на території України підрозділів збройних сил інших держав з порушенням процедури, визначеної Конституцією та законами України, Гаазькими конвенціями 1907

року, IV Женевською конвенцією 1949 року, а також всупереч Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї 1994 року, Договору про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і Російською Федерацією (далі – РФ) 1997 року та іншими міжнародно-правовими актами, с окупацією частини території суверенної держави Україна та міжнародним протиправним діянням з усіма наслідками, передбаченими міжнародним правом.

У порушення вимог п. п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципам Заключного акта Парadi з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимогам ч. 4 ст. 2 Статуту ООН і Декларацій Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV), від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX) президент, а також інші нестановлені на цей час досудовим розслідуванням представники влади РФ спланували, підготували і розв'язали агресивну війну та воєнний конфлікт проти України, а саме – віддали наказ на вторгнення підрозділів Збройних Сил РФ (далі – ЗС РФ) на територію України.

24 жовтня 1945 року набув чинності Статут Організації Об'єднаних Націй, підписаний 26 червня 1945 року, яким фактично створено Організацію Об'єднаних Націй (далі – ООН).

До складу ООН входять Україна, РФ та ще 49 країн-засновниць, а також інші країни світу.

Відповідно до ч. 4 ст. 2 Статуту ООН усі члени вказаної організації утримуються в своїх міжнародних відносинах від погрози силою або її застосування як проти територіальної недоторканності або політичної незалежності будь-якої держави, так і будь-яким іншим чином, несумісним із цілями Об'єднаних Націй.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН № 36/103 від 09 грудня 1981 року про недопустимість інтервенції та втручання у внутрішні справи держав та резолюціями: № 2131 (XX) від 21 грудня 1965 року, що містить Декларацію про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав та про захист їх незалежності та суверенітету; № 2625 (XXV) від 24 жовтня 1970 року, що містить Декларацію про принципи міжнародного права, що стосуються дружніх відносин і співробітництва між державами відповідно до Статуту ООН; № 2734 (XXV) від 16 грудня 1970 року, що містить Декларацію про зміцнення міжнародної безпеки; № 3314 (XXIX) від 14 грудня 1974 року, що містить визначення агресії, установлено, що жодна з держав не має права здійснювати інтервенцію чи втручання у будь-якій формі або з будь-якої причини у внутрішні та зовнішні справи інших держав. Цими ж міжнародними документами закріплено обов'язок держав: утримуватися від озброєної інтервенції, підривної діяльності, військової окупації, здійснення сиріяння, захоплення чи підтримки сепаратистської діяльності; не допускати на власній території навчання,

фінансування та вербовки найманців чи засилання таких найманців на територію іншої держави.

Крім того, у статтях 1-5 Резолюції Генеральної Асамблеї ООН від 14 грудня 1974 року № 3314 (XXIX), серед іншого визначено, що ознаками агресії є:

- застосування збройної сили державою проти суверенітету, територіальної недоторканності чи політичної незалежності іншої держави;
- застосування збройної сили державою в порушення Статуту ООН.

Будь-яке з наступних діянь, незалежно від оголошення війни, кваліфікується як акт агресії:

- вторгнення або напад збройних сил держави на територію іншої держави або будь-яка військова окупація, який би тимчасовий характер вона не мала, яка є результатом такого вторгнення або нападу, або будь-яка анексія із застосуванням сили території іншої держави або частини її;
- бомбардування збройними силами держави території іншої держави або застосування будь-якої зброї державою проти території іншої держави;
- блокада портів або берегів держави збройними силами іншої держави;
- напад збройними силами держави на сухопутні, морські або повітряні сили, або морські та повітряні флоти іншої держави;
- застосування збройних сил однієї держави, що знаходяться на території іншої держави за угодою з приймаючою державою, у порушення умов, передбачених в угоді, або будь-яке продовження їх перебування на такій території після припинення дії угоди;
- дія держави, яка дозволяє, щоб її територія, яку вона надала в розпорядження іншої держави, використовувалася цією іншою державою для здійснення акту агресії проти третьої держави;
- засилання державою або від імені держави збройних банд, груп, іррегулярних сил або найманців, які здійснюють акти застосування збройної сили проти іншої держави, які мають настільки серйозний характер, що це є рівносильним наведеним вище актам, або її значна участь у них.

Жодні міркування будь-якого характеру, чи то політичного, економічного, військового чи іншого характеру, не можуть слугувати виправданням агресії.

Крім того, принципи суверенної рівності, поваги прав, притаманних суверенітету, незастосування сили чи погрози силою, непорушності кордонів, територіальної цілісності держав, мирного врегулювання спорів та невтручання у внутрішні справи держав закріплені у Заключному акті Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01 серпня 1975 року, який визнається РФ та Україною.

У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16 липня 1990 року (далі – Декларація) вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголосила державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах

її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх відносинах.

Відповідно до розділу V Декларації територія України в існуючих кордонах є недоторканою і не може бути змінена та використана без її згоди.

24 серпня 1991 року Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки схвалено Акт проголошення незалежності України, яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави – України. Згідно з указаним документом територія України є неподільною та недоторканою.

Незалежність України визнали держави світу, серед яких і РФ.

Статтями 1, 2 Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою.

Згідно зі статтею 5 Конституції України носієм суверенітету та єдиним джерелом влади в Україні є народ. Народ здійснює владу безпосередньо і через органи державної влади та органи місцевого самоврядування.

Право визначати і змінювати конституційний лад в Україні належить виключно народові і не може бути узурповане державою, її органами або посадовими особами.

Статтею 73 Конституції України визначено, що виключно всеукраїнським референдумом вирішується питання про зміну території України.

Відповідно до статей 132-134 Конституції України територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території.

22 лютого 2022 року президент РФ направив до Ради Федерації звернення про використання збройних сил РФ за межами РФ, яке було задоволено.

24 лютого 2022 року президент РФ публічно оголосив про рішення розпочати повномасштабну військову агресію проти України.

24.02.2022 військовослужбовці ЗС РФ шляхом збройної агресії із застосуванням зброї незаконно вторглися на територію України через державні кордони України в Харківській, Херсонській, Миколаївській, Сумській, Чернігівській, Запорізькій, Київській, Донецькій та Луганській областях та здійснили збройний напад на державні органи влади, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення для держави і у такий спосіб здійснили тимчасову окупацію частини території України.

З метою протидії збройній агресії 24.02.2022 Указом Президента України № 64/2022 «Про введення воєнного стану в Україні» через військову агресію РФ проти України, на підставі пропозицій Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» введено в Україні воєнний стан із 05 години 30 хвилин 24 лютого 2022 року строком на 30 діб. Зазначений Указ затверджений прийнятим Верховною Радою України

Законом України від 24.02.2022 № 2102-IX. У подальшому цей строк продовжено та він триває по теперішній час (востаннє Указом Президента України № 254/2023 від 01.05.2023).

Таким чином, у період з 5 години 30 хвилини 24.02.2022 по теперішній час на всій території України введено та діє правовий режим воєнного стану, що пов'язано із розв'язанням РФ військової агресії проти України та веденням повномасштабних бойових дій на території України.

Відповідно до п. 7 ст. 1-1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» тимчасово окупована РФ територія України (тимчасово окупована територія) – це частини території України, в межах яких збройні формування РФ та окупаційна адміністрація РФ встановили та здійснюють фактичний контроль або в межах яких збройні формування РФ встановили та здійснюють загальний контроль з метою встановлення окупаційної адміністрації РФ.

Окупаційна адміністрація РФ – сукупність державних органів і структур РФ, функціонально відповідальних за управління тимчасово окупованими територіями та підконтрольних РФ самопроголошених органів, які узурпували виконання владних повноважень на тимчасово окупованих територіях та які виконували чи виконують властиві органам державної влади чи органам місцевого самоврядування функції на тимчасово окупованій території України, в тому числі органи, організації, підприємства та установи, включаючи правоохоронні та судові органи, нотаріусів та суб'єктів адміністративних послуг.

Відповідно до ст. 42 Положення про закони і звичаї війни на суходолі IV Конвенції про закони і звичаї війни на суходолі від 18 жовтня 1907 року, ратифікованої Україною 24.08.1991, територія визнається окупованою якщо вона фактично перебуває під владою армії супротивника. Окупація поширюється лише на ту територію, де така влада встановлена і здатна виконувати свої функції.

У результаті вищезазначених подій значна частина території Херсонської області, починаючи з 24.02.2022, у тому числі місто Херсон – з 01.03.2022 по 11.11.2022, знаходились під контролем регулярних з'єднань і підрозділів ЗС та інших військових формувань РФ, підпорядкованих і скеровуваних ними російських радників та інструкторів, окупаційних адміністрацій РФ.

У березні 2022 року (точний час досудовим розслідуванням не встановлено) представниками держави-агресора з метою впровадження на тимчасово окупованій території України політики та законодавства РФ створено окупаційний орган виконавчої влади – так звану «військово-цивільну адміністрацію Херсонської області» (далі – «ВЦА Херсонської області»).

До завдань «ВЦА Херсонської області» відноситься: встановлення влади окупаційних військ РФ на території населених пунктів Херсонської області; керування процесами створення та діяльності окупаційних органів влади; створення умов неможливості дії українських органів влади та законів на вказаній території; впровадження обігу грошової одиниці, використання системи

оподаткування, реєстрації та діяльності суб'єктів господарської діяльності, органів влади та місцевого самоврядування, надання освітніх та медичних послуг, роботу правоохоронної та судової систем тощо за законами держави-агресора; організація та проведення незаконного референдуму з питання приєднання частини тимчасово окупованої території Херсонської області до РФ.

З метою утримання захопленої території представники спеціальних служб РФ, у тому числі Федеральної служби безпеки (далі – ФСБ РФ), у взаємодії із збройними силами РФ організували підривну діяльність, скеровану на подолання супротиву місцевого населення м. Херсон, зокрема представників правоохоронних органів та сил оборони України, та припинення підтримки місцевих легітимних органів влади. Для реалізації вказаних незаконних дій вони на добровільній основі залучали до співпраці представників місцевих органів влади, самоврядування та комунальних підприємств.

Так, реалізуючи свій злочинний умисел, направлений на завдання шкоди Україні та вчинення дій, спрямованих на допомогу державі-агресору та окупаційній адміністрації держави-агресора, громадянин України Больбот Дмитро Олександрович у 2022 році, але не пізніше 13.03.2022 (більш точна дата під час досудового розслідування не встановлена), перебуваючи на тимчасово окупованій території м. Херсон, добровільно погодився діяти під керівництвом та за вказівками окупаційної влади РФ, підтримуючи рішення і дії окупаційної адміністрації держави-агресора, здійснив добровільний збір та передачу матеріальних ресурсів представникам держави-агресора та окупаційній адміністрації держави-агресора за наступних обставин.

Так, у невстановлений досудовим розслідуванням час, але не пізніше травня – червня 2022 року, на виконання свого злочинного задуму Больбот Д.О. надав свою згоду та за вказівкою призначеного окупаційною владою РФ так званого голови «ВЦА Херсонської області» Сальдо В.В. (кримінальне провадження № 42022230000000044 від 08.03.2022 стосовно якого направлено до суду з обвинувальним актом) був призначений першим заступником голови правління «Херсонської обласної спілки споживчих товариств» (м. Херсон, вул. Пилипа Орлика, 30). Представниками окупаційної влади Больботу Д.О. було поставлене завдання організувати збір з підприємств роздрібної торгівлі у м. Херсон грошових коштів, їх акумуляцію та подальшу передачу так званому голові «ВЦА Херсонської області» Сальдо В.В., а також представникам держави-агресора.

На виконання вищевказаної злочинної мети у невстановлений досудовим розслідуванням час, але не пізніше червня 2022 року, Больбот Д.О. у якості першого заступника голови правління «Херсонської обласної спілки споживчих товариств» призначив на посади директорів «Центрального ринку» та «Дніпровського ринку» м. Херсона підконтрольних собі осіб. Після чого Больботом Д.О. був організований щомісячний збір, акумуляція внесків членів «Херсонської обласної спілки споживчих товариств», в тому числі коштів за дозвіл на торгівлю організаціям роздрібної торгівлі у м. Херсон, ринків, а також

їх подальша передача так званому голові «ВЦА Херсонської області» Сальдо В.В. та іншим представникам держави-агресора

Так, діючи на виконання свого злочинного задуму щодо забезпечення фінансування представників держави-агресора та окупаційної адміністрації держави-агресора, Больбот Д.О. у невстановлений досудовим розслідуванням час, але не пізніше серпня 2022 року, перебуваючи у м. Херсон, на підставі підписаного власноруч листа добровільно передав зібрані ним у вищевказаний спосіб матеріальні ресурси (членські внески) в сумі 800 тис. грн. представнику окупаційної адміністрації держави-агресора – так званому голові «ВЦА Херсонської області» Сальдо В.В.

Продовжуючи свою злочинну діяльність, спрямовану на забезпечення фінансування представників держави-агресора та окупаційної адміністрації держави-агресора, Больбот Д.О. у період червня – листопада 2022 року (більш точний час досудовим розслідуванням не встановлено), перебуваючи у м. Херсон, на підставі підписаного власноруч листа добровільно передав незаконно зібрані ним матеріальні ресурси (членські внески) в сумі 5 млн. рублів представнику держави-агресора – «Председателю Центросоюза Российской Федерации» Зубову Д.Л.

Крім того Больбот Д.О., перебуваючи на вказаній посаді, у період з червня по листопад 2022 року, підтримуючи дії та рішення так званого голови «ВЦА Херсонської області» Сальдо В.В., діючи з метою укріплення окупаційного режиму та придушення опору серед місцевого населення, надавав допомогу державі-агресору, а саме:

- примушував керівництво «Херсонської обласної спілки споживчих товариств», Дніпровського та Центрального ринку м. Херсона, які не підтримують збройну агресію РФ проти України та не згодні були працювати з окупаційною владою, до звільнення, застосовуючи до зазначеної категорії осіб психологічний тиск і залякування;
- спонукав керівників юридичних осіб, які здійснюють підприємницьку діяльність на території м. Херсон, до перереєстрації їх товариств за законодавством РФ та подальшого здійснення своєї діяльності за законодавством держави-агресора;
- підбурював керівників підприємств до співпраці з державою-агресором з метою реалізації сільськогосподарської продукції для постачання на тимчасово окуповані території Донецької, Луганської області та ТОТ АР Крим;
- переконував працівників «Херсонської обласної спілки споживчих товариств», Дніпровського та Центрального ринку м. Херсона щодо необхідності співпраці з представниками окупаційної адміністрації держави-агресора;
- діючи на підтримку рішень представників РФ щодо введення на тимчасово окупованій території Херсонської області «рубльової зони», в порушення вимог ст. 99 Конституції України, в якій зазначено, що «грошовою

одиноцею України є гривня», організував збір коштів за оренду приміщень ринків м. Херсона у грошовій одиниці держави агресора – російських рублів.

Таким чином, **Большот Дмитро Олександрович** підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111-2 КК України, тобто у вчиненні умисних дій, спрямованих на допомогу державі-агресору (пособництво) та окупаційній адміністрації держави-агресора, вчинених громадянином України з метою завдання шкоди Україні шляхом реалізації та підтримки рішень та дій держави-агресора та окупаційної адміністрації держави-агресора, добровільного збору та передачі матеріальних ресурсів представникам держави-агресора та окупаційній адміністрації держави-агресора.

**Старший слідчий в ОВС слідчого відділу
УСБУ в Херсонській області
підполковник юстиції**

Андрій Вікторович ВІСЛОУХ

ПОГОДЖУЮ
Процесуальний керівник
заступник начальника відділу
нагляду за додержанням законів
регіональним органом безпеки
Херсонської обласної прокуратури

Дмитро Володимирович БОНДАР

Одночасно підозрюваному Большоту Д.О. роз'яснені права підозрюваного, передбачені ст. 42 КПК України, а саме:

Підозрюваний, обвинувачений має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з дотриманням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;

18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний зобов'язаний:

1) прибувати за викликом до суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це суд;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

На всіх стадіях кримінального провадження підозрюваний має право примиритися з потерпілим і укласти угоду про примирення. У передбачених законом України про кримінальну відповідальність та КПК України випадках примирення є підставою для закриття кримінального провадження.

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний _____)

Захисник _____)

« ____ » годин « ____ » хвилин « ____ » 2023 року.

Повідомлення про підозру вручив:

С. Сітний 6 ОВС СВ
УСРБ Херсонської
ОЛ
ч/и-к Сітний

15.01.2023